

จรรยาบรรณคณาจารย์และบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

คำว่า **จรรยาบรรณ** ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้นเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของสมาชิกอาชีพนั้นเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้

จรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือน หมายถึง ประมวลความประพฤติเพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรี และส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะของข้าราชการพลเรือน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จึงกำหนดให้มีจรรยาบรรณคณาจารย์และบุคลากร ดังต่อไปนี้

บทนิยาม

“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
“อธิการบดี”	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
“คณาจารย์”	หมายถึง	คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางและให้หมายรวมถึงพนักงานราชการตำแหน่งวิชาการและพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งวิชาการ
“บุคลากร”	หมายถึง	ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน และลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัย

หมวด ๑

จรรยาบรรณของคณาจารย์

จรรยาบรรณต่อตนเองของคณาจารย์

- ๑) คณาจารย์ต้องประพฤติตนตามหลักศาสนาเหมาะสมกับการเป็นอาจารย์และดำรงตนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) คณาจารย์ต้องใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย
- ๓) คณาจารย์ต้องมีเจตคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น
- ๔) คณาจารย์พึงไม่ก่อหนี้สินพันตัว จนก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ ตนเองและผู้อื่น

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพและการปฏิบัติงานของคณาจารย์

- ๑) คณาจารย์ต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ
- ๒) คณาจารย์พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ บุคคลทั่วไปและสังคม
- ๓) คณาจารย์พึงสอนศิษย์ให้เป็นผู้มีความรู้และคุณธรรมอย่างเต็มความสามารถ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์ อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม
- ๔) คณาจารย์พึงปฏิบัติตนและหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ ด้วยความ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริต
- ๕) คณาจารย์พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่อย่างต่อเนื่อง
- ๖) คณาจารย์พึงปฏิบัติงาน โดยมีเสรีภาพทางวิชาการบนพื้นฐานของความถูกต้องเป็นธรรม ไม่ถูกครอบงำ ด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด
- ๗) คณาจารย์ต้องเป็นนักวิจัยที่มีจริยธรรมและพัฒนางานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อศาสตร์และสังคมโดยรวม
- ๘) คณาจารย์พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตร สามัคคี ส่งเสริมและเกื้อกูลซึ่งกันและกัน
- ๙) คณาจารย์พึงมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพ และสร้างไว้ซึ่งเกียรติภูมิของตนเองและมหาวิทยาลัย
- ๑๐) คณาจารย์พึงให้บริการวิชาการด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น สังคมและประเทศชาติ
- ๑๑) คณาจารย์พึงปฏิบัติ อนุรักษ์ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและพัฒนาภูมิปัญญาไทย
- ๑๒) คณาจารย์พึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

- ๑) คณาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริต เสมอภาคและปราศจากอคติ
- ๒) คณาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ
- ๓) คณาจารย์พึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่
- ๔) คณาจารย์พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงานของคณาจารย์

- ๑) คณาจารย์พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย
- ๒) คณาจารย์ผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม
- ๓) คณาจารย์พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม
- ๔) คณาจารย์ต้องปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมนุษยสัมพันธ์อันดี

จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการของคณาจารย์

- ๑) คณาจารย์ต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า
- ๒) คณาจารย์ต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคมของคณาจารย์

- ๑) คณาจารย์พึงให้บริการประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรมเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นต่อไป
- ๒) คณาจารย์พึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กันโดยเสน่หาจากผู้มาติดต่อราชการ หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

หมวด ๒

จรรยาบรรณของบุคลากร

จรรยาบรรณต่อตนเองของบุคลากร

- ๑) บุคลากรต้องมีสัจจะ มีวินัยในตนเอง ดำรงตนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาตนเองให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงในสังคม
- ๒) บุคลากรต้องยึดมั่นในคุณธรรมความดี ละเว้นอบายมุข ประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์ และเป็นธรรม
- ๓) พึงไม่ก่อหนี้สิ้นพันตัว จนก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ ตนเอง และผู้อื่น

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพและการปฏิบัติงานของบุคลากร

- ๑) บุคลากรต้องรัก ศรัทธา เชื่อสัจย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ
- ๒) บุคลากรต้องเป็นนักวิจัยและพัฒนา สร้างสรรค์งานที่เป็นประโยชน์ต่อแวดวงวิชาการและท้องถิ่น
- ๓) บุคลากรต้องอดทน มุ่งมั่น ตั้งใจทำอะไร ก็เพียรทำให้สำเร็จ
- ๔) บุคลากรต้องปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ นโยบาย จุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัย

จรรยาบรรณต่อหน่วยงานของบุคลากร

- ๑) บุคลากรต้องทำงานเต็มความสามารถ รวดเร็ว ถูกต้องตามระเบียบแนวปฏิบัติ
- ๒) บุคลากรต้องตรงต่อเวลา รักษาคุณ และใช้ทรัพย์สินขององค์กรอย่างประหยัด
- ๓) บุคลากรต้องร่วมใจพัฒนาและธำรงรักษาเกียรติขององค์กร

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงานของบุคลากร

- ๑) บุคลากรต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติงานด้านความวิริยะ อุตสาหะ ให้บรรลุผลสำเร็จ ให้ความร่วมมือช่วยเหลือทั้งกลุ่มงานของตนและกลุ่มงานอื่น รวมทั้งการให้ความคิดเห็น เสนอแนะในสิ่งอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางาน การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาาร่วมกัน
- ๒) บุคลากรต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ พร้อมให้คำปรึกษา ช่วยแก้ปัญหาด้วยความจริงใจ
- ๓) บุคลากรต้องเสริมสร้างผู้ใต้บังคับบัญชาให้มีคุณธรรม ความรู้ ความสามารถ ให้ความเป็นธรรม เสมอภาค ปราศจากอคติ
- ๔) บุคลากรต้องเป็นกัลยาณมิตร ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม สร้างความรักสามัคคีในหมู่คณะ

- ๕) บุคลากรต้องส่งเสริมและสนับสนุนความก้าวหน้าของผู้ร่วมงาน ร่วมกันทำงานเป็นทีม เพื่อผล
ความสำเร็จร่วมกัน และไม่นำผลงานของผู้อื่นมานำเสนอเป็นผลงานของตน

จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการของบุคลากร

- ๑) บุคลากรต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ เสริมสร้าง ให้กำลังใจแก่นักศึกษาและ
ผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า
- ๒) บุคลากรต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ เกิดทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องคึงามแก่นักศึกษาและ
ผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- ๓) บุคลากรต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และ
สังคมของนักศึกษาและผู้รับบริการ

จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคมของบุคลากร

- ๑) บุคลากรต้องให้บริการด้วยความเสมอภาค จริงใจ รวดเร็ว ถูกต้อง มีอัธยาศัยดี อ่อนโยน
สุภาพ อดทน อดกลั้น พร้อมให้คำแนะนำช่วยเหลือ แม้มิใช่งานในหน้าที่โดยตรง และไม่เรียก
รับหรือยอมรับผลประโยชน์โดยมิชอบ
- ๒) บุคลากรต้องสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม สนับสนุนกิจกรรมสาธารณะ
ประโยชน์
- ๓) บุคลากรต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในการอนุรักษ์และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม
ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม และยึดมั่นในการปกครองระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

หมวด ๓

การกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

การกระทำผิดจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากรดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิด
จรรยาบรรณอย่างร้ายแรงดังนี้

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ
- (๒) การล่วงละเมิดทางเพศกับนักศึกษาหรือผู้อื่นซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน
- (๓) การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการ
เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด
- (๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจาก
ความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ
- (๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ถือว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอัน
ดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

หลักเกณฑ์การปฏิบัติการบังคับใช้จรรยาบรรณคณาจารย์และบุคลากรมีดังนี้

- (ก) เมื่อมีการกระทำผิดจรรยาบรรณข้อหนึ่งข้อใดตามที่กำหนดในประกาศนี้ให้มหาวิทยาลัยออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนที่มีความเป็นกลางและอิสระ เพื่อพิจารณาดำเนินการปฏิบัติการบังคับใช้จรรยาบรรณคณาจารย์และบุคลากร
- (ข) กระบวนการพิจารณาให้ดำเนินการดังต่อไปนี้
- (๑) คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งมีหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องและทำความเข้าใจเสนอต่อผู้บังคับบัญชาว่า มีการกระทำผิดจรรยาบรรณเกิดขึ้นหรือไม่ และพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยหรือไม่
 - (๒) ในการพิจารณาได้สวนหาข้อเท็จจริง ให้ดำเนินการอย่างลับ และจะต้องเปิดโอกาสให้อาจารย์ผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสพิสูจน์ข้อเท็จจริงอย่างเป็นทางการด้วย
 - (๓) คณะกรรมการต้องดำเนินการตาม (๒) ให้เสร็จสิ้นและรายงานผู้บังคับบัญชาทราบภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับแต่งตั้ง
 - (๔) หากมีเหตุผลความจำเป็นที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ คณะกรรมการอาจเสนอขอขยายระยะเวลาดำเนินการตาม (๓) ต่อผู้บังคับบัญชา และให้เสนอขอขยายระยะเวลาได้ไม่เกิดสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน
- (ค) การดำเนินการเมื่อมีการประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยเมื่อปรากฏว่าบุคคลใดประพฤติผิดจรรยาบรรณและพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยกับบุคคลนั้น ตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยที่ใช้บังคับสำหรับบุคคลนั้นๆ
- (ง) การดำเนินการเมื่อมีการประพฤติผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย เมื่อปรากฏว่าบุคคลใดประพฤติผิดจรรยาบรรณและพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวไม่เป็นการกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดังนี้
- (๑) ในกรณีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณครั้งแรกให้ทำการตักเตือน
 - (๒) หากยังประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องเดิมที่ถูกตักเตือนแล้วตาม (๑) ให้ออกคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
 - (๓) สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งตาม (๒) ให้ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหนังสือและเก็บรวบรวมไว้ในสมุดประวัติประจำตัว หรือเอกสารอื่นที่บันทึกประวัติการปฏิบัติงานของบุคคลนั้น
 - (๔) ระบบและกลไกเมื่อมีการกล่าวหาว่าบุคคลประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ดำเนินการตามเอกสารแนบท้ายประกาศ
 - (๕) การกำกับดูแลบังคับใช้จรรยาบรรณแก่คณาจารย์และบุคลากรให้ดำเนินการตามเอกสารแนบท้ายประกาศ

การไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน คำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนข้างต้น ให้
ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

- (จ) การอุทธรณ์คำสั่งผู้บังคับบัญชา ตามข้อ (ง) (๓) ให้เสนอต่อคณะกรรมการบริหารงาน
บุคคลของมหาวิทยาลัย (ก.บ.ค.) ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งคำสั่ง

โทษทางจรรยาบรรณ

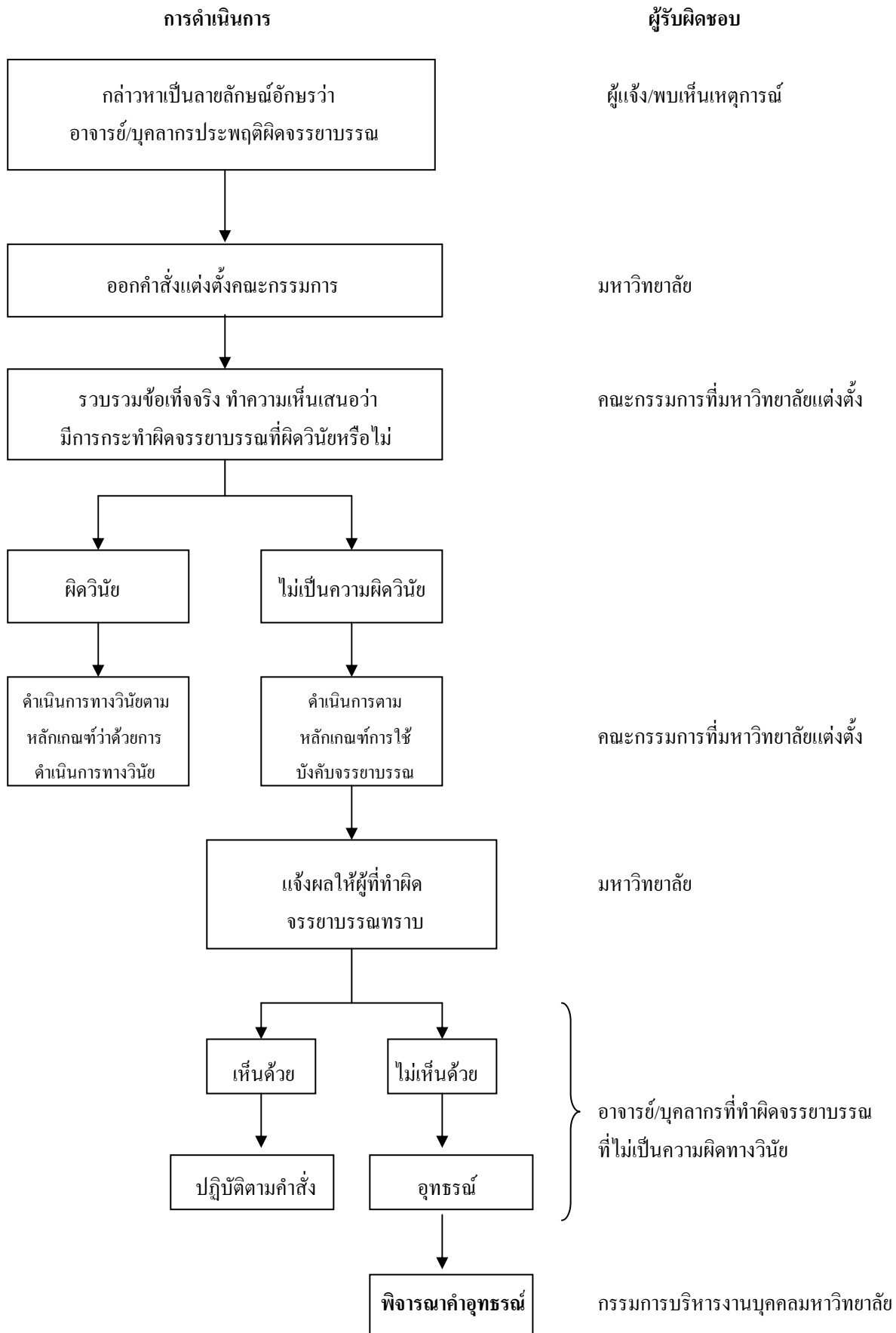
โทษทางจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

- (๑) การตักเตือน
- (๒) การภาคทัณฑ์
- (๓) การประณาม
- (๔) การบันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล
- (๕) การงดขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม
- (๖) การห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยให้ถือเป็นที่สุด

ที่มา : ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางว่าด้วย จรรยาบรรณคณาจารย์และบุคลากร พ.ศ.๒๕๕๐
การบังคับใช้ : ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ระบบและกลไกเมื่อมีการกล่าวหาว่ามีอาจารย์/บุคลากรประพฤติปฏิบัติผิดจรรยาบรรณ
(ในระดับคณะ / สถาบัน / สำนัก)

การกำกับดูแลบังคับใช้จรรยาบรรณ

